

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

w sprawie **J. R.**

w przedmiocie wniosku obrońcy oskarżonego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 3 listopada 2015r., sygn. akt II AKz 645/15, zmieniającym postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 9 lipca 2015r., sygn. akt II K 107/13, w kwestii orzeczenia o dowodach rzeczowych.

1. wniosek o wznowienie postępowania pozostawić bez rozpoznania,

2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć oskarżonego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Elblągu, wskazanym postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r., orzekł o dowodach rzeczowych, które to orzeczenie, przywołanym wcześniej postanowieniem z dnia 3 listopada 2015 r., zmienił następnie Sąd Apelacyjny w Gdańsku.

W piśmie z dnia 10 lutego 2016 r., które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, zatytułowanym „Skarga skazanego”, obrońca J. R. wskazał, że oskarżony został pozbawiony prawa do rzetelnego procesu w związku z procedowaniem tego Sądu na posiedzeniu w dniu 3 listopada 2015 r. w przedmiocie orzeczenia o dowodach rzeczowych, w sprawie o sygn. akt II AKz

645/15. obrońca ten wniósł o ponowne rozpoznanie tej sprawy i umożliwienie oskarżonemu wypowiedzenia się w przedmiocie procesu oraz zajęcie stanowiska. Po wezwaniu go do doprecyzowania, czy powyższe pismo stanowi skargę na czynności podejmowane w sprawie o sygn. akt II AKz 645/15, czy też wniosek o wznowienie, obrońca ten, pismem z dnia 22 marca 2016 r., wskazał, iż omawiane pismo stanowiło wniosek o wznowienie postępowania, a przesłanką do tego wznowienia było pozbawienie J. R. możliwości uczestniczenia we wskazanym posiedzeniu.

W odpowiedzi na ten wniosek, prokurator Prokuratury Krajowej wniosła o pozostawienie go bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stanowisko prokuratora zasługiwało na akceptację. Wniosek o wznowienie postępowania w przedmiocie rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych nie podlega bowiem rozpoznaniu. Jak zasadnie wywodzi się od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego, treść przepisów art. 540 k.p.k., art. 504a i b k.p.k. i art. 542 § 3 k.p.k. wskazuje wyraźnie na to, że odpowiadają one ściśle jedynie postępowaniu rozstrzygającemu w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 stycznia 2015 r., IV KO 103/14, LEX nr 1604652, z dnia 10 lipca 2013 r., IV KO 41/13, LEX nr 1331371 i wskazane tam judykaty), przedmiotem orzeczenia o wznowienie postępowania może być zatem tylko prawomocne orzeczenie sądowe rozstrzygające w kwestii tej odpowiedzialności (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2012 r., III KO 71/12, LEX nr 1228573, czy z dnia 29 stycznia 2008 r., IV KO 118/07, LEX nr 346765).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy zauważyć trzeba, że przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania jest postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w kwestii orzeczenia o dowodach rzeczowych. Z całą pewnością nie przysługuje od niego zatem omawiany tu nadzwyczajny środek zaskarżenia. Zaskarżone postanowienie nie dotyczy bowiem kwestii odpowiedzialności karnej J. R., w przedmiocie której postępowanie sądowe przed Sądem Okręgowym w Elblągu nadal jest w toku (sygn. akt II K 107/13).

W przedstawionych okolicznościach sprawy, skoro nie jest dopuszczalny

wniosek o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy pozostawił go bez rozpoznania. O kosztach postępowania wznowieniowego orzeczono na podstawie art. 639 k.p.k.

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak na wstępie.